

Grey Scale #13

DANES-PICTA.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

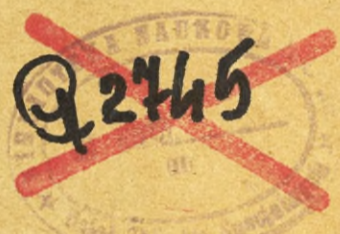
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK OPL

JAWNE

POUFNE

Egz. Nr 1

Mjr dypl. inż. Ryszard KURIATA

**METODYKA ORGANIZACJI WSPÓŁDZIAŁANIA
ODDZIAŁU I PODODDZIAŁÓW PRZECIWLOTNICZYCH
DYWIZJI Z OSŁANIANYMI OBIEKTAMI W WALCE**

(Opracowanie teoretyczne)

MET - PLOT

55704

WARSZAWA

LISTOPAD

1988

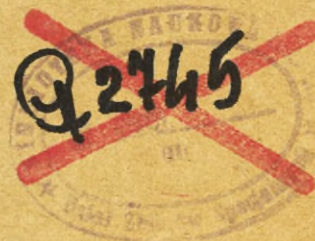
AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK OPL

JAWNE

POUFNE

Egz. Nr 1

Mjr dypl. inż. Ryszard KURIATA

**METODYKA ORGANIZACJI WSPÓŁDZIAŁANIA
ODDZIAŁU I PODODDZIAŁÓW PRZECIWLOTNICZYCH
DYWIZJI Z OSŁANIANYMI OBIEKTAMI W WALCE**

(Opracowanie teoretyczne)

MET – PLOT

55704

WARSZAWA

LISTOPAD

1988

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH

JAWNE

POUFNE

Egz. nr 1.

Mjr dypl.inż. Ryszard KURIATA

METODYKA ORGANIZACJI WSPÓŁDZIAŁANIA ODDZIAŁU
I PODODDZIAŁÓW PRZECIWLOTNICZYCH DYWIZJI
Z OSLANIANYMI OBIEKTAMI W WALCE

/Opracowanie teoretyczne/

MET - PLOT

*Przebieg filozofii
na „JAWNE”
29.01.2007*

Pjtk. K. Kestow

SPIS TREŚCI

	Strona
WSTĘP	3
1. Charakterystyka współdziałania i metody jego organizacji	5
2. Proces organizacji współdziałania	
3. Realizacja współdziałania i kierowanie nim w walce	7 16
ZAKOŃCZENIE	19
BIBLIOGRAFIA	20

WSTĘP

W wyniku przeprowadzonych badań wstępnych obejmujących problemy organizacji walki, można zaryzykować stwierdzenie iż bardzo marginalnie i nie do końca sprecyzowano w niej problemy współdziałania. Szczególnie mało miejsca autorzy dostępnych opracowań poświęcają współdziałaniu wojsk obrony przeciwlotniczej z osłanianymi obiektami. Ze względu na wagę w/w sfery współdziałania w walce, istnieje potrzeba prowadzenia bardziej szczegółowych badań współdziałania wojsk OPL z osłanianymi obiektami.

Próbie badań w tym zakresie podjęto w prezentowanym opracowaniu, biorąc za ich przedmiot współdziałanie oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych w walce. Celowo ze względu na najbardziej typowe warunki organizacji współdziałania zakres badań ograniczono do dywizji zmechanizowanej przygotowującej i prowadzącej natarcie.

Celem badań było ujednoczenie i sprecyzowanie - na podstawie dostępnej literatury - poglądów na organizację i realizację współdziałania oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji z osłanianymi obiektami w natarciu dywizji zmechanizowanej. Dla zrealizowania wspomnianego celu koniecznym stało się rozwiązanie problemu głównego o treści:

- Jak planować, organizować i realizować współdziałanie oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych z osłanianymi obiektami w natarciu dywizji zmechanizowanej?

Rozwiązanie tak sformułowanego problemu głównego spowodowało konieczność sformułowania i rozwiązania szeregu problemów cząstkowych:

↑ Jaki jest cel organizacji współdziałania?

Na czym polega istota współdziałania?

Jaki jest wpływ warunków na organizację współdziałania?

Jaka jest forma organizacji i realizacji współdziałania?

Jakie kryteria warunkują organizację i realizację współdziałania?

Kto jest organizatorem współdziałania?

Jaki jest zakres obowiązków osób funkcyjnych organizujących współdziałanie?

Na czym polega kierowanie współdziałaniem?

Charakter sformułowanych problemów badawczych pozwolił sformu-

łować hipotezę roboczą o treści:

inwazyjnym materialnym

"Organizacja i realizacja współdziałania jest procesem będącym integralną, względnie wyodrębnioną częścią organizacji walki dywizji przebiegającą etapowo w fazach organizacyjnej i realizacyjnej".

Treść opracowania zawarto w trzech rozdziałach.

W pierwszym "Charakterystyka współdziałania" sformułowano cel i istotę współdziałania, charakterystykę warunków i metody jego organizacji!

W drugim "Organizacja współdziałania", ujęto zakres zadań realizowanych w fazie organizacji współdziałania, obowiązki osób funkcyjnych i przebieg procesu organizacji współdziałania.

W trzecim "Realizowanie współdziałania", rozwiązano problem organizacji współdziałania i kierowania nim w natarciu DZ.

Autor wyraża serdeczne żołnierskie wyrazy podziękowania pracownikom naukowym katedry WOPL ASG WP, których liczne uwagi merytoryczne i metodyczne umożliwiły powstanie niniejszego opracowania w prezentowanej formie.

1. CHARAKTERYSTYKA WSPÓLDZIAŁANIA I METODY JEGO ORGANIZACJI

Współdziałanie w walce zrodziło się jako organizacja praktycznie w momencie podjęcia przez dwóch ludzi zmagania ze wspólnym przeciwnikiem. Fakt ten zaistniał bardzo wcześnie, u zarania dziejów ludzkości. W miarę rozwoju sposobów walki, zwiększania rozmachu przestrzennego staczanych bitew /walk/, rozwoju techniki rosła systematycznie rola współdziałania w walce. Okazywało się, iż bez współdziałania odnoszenie zwycięstw stawało się niemożliwe.

Kolejne bitwy i wojny zwiększały coraz bardziej liczbę uczestników walki - powodując na pewnym etapie konieczność współdziałania oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych z osłanianymi wojskami /obiettami/.

Po dokonaniu analizy literatury przedmiotu: /1/, /2/, /3/, /4/, /5/, /6/, /7/, /8/, /9/ przyjęto dla potrzeb niniejszego opracowania, iż celem współdziałania oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji z osłanianymi wojskami /obiettami/ w walce jest zapewnienie wykonania zadania bojowego oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji z maksymalnym wykorzystaniem ich właściwości bojowych oraz zapewnieniem ich obrony i ochrony w toku walki.

Istota rozważanej strefy współdziałania zawiera się w takim zaplanowaniu, zorganizowaniu i realizowaniu niezbędnych uzgodnień z osłanianym obiektem by w/w cel osiągnąć.

Na organizację współdziałania istotny wpływ mają warunki przechodzenia dywizji do natarcia. Warunki te obejmują: intensywność oddziaływania nieprzyjaciela, porę roku i doby, stan pogody, zagrożenie użyciem broni masowego rażenia.

Podstawowe kryteria warunkujące organizację współdziałania to: czas, sytuacja bojowa oraz rodzaj otrzymanego zadania bojowego. I tak w natarciu prowadzonym po podejściu z głębi osoby funkcyjne uczestniczące w organizacji współdziałania będą dysponowały stosunkowo długim czasem na jej realizację. Posiadany czas umożliwi im organizowanie współdziałania w terenie, a także spowodowanie osobistego kontaktu dowódców pododdziałów przeciwlotniczych z dowódcami osłanianych obiektów. Z kolei przygotowanie natarcia dywizji z bezpośredniej styczności w znacznym stopniu ograniczy czas na organizację współdziałania, ze względu na konieczność realizowania jej przy jednoczesnym kierowaniu

walką i wykonywaniu uzgodnień współdziałania z poprzedniego dnia walki.

W sytuacji tej często nie będzie możliwości osobistego kontaktu współdziałających dowódców, co może niekorzystnie wpłynąć na jakość realizacji współdziałania w toku walki. Również w pościgu i boju spotkaniowym nie pozostanie zbyt wiele czasu na organizację współdziałania.

Szczególną trudność w procesie organizacji współdziałania stanowi noc oraz trudne warunki atmosferyczne /mgła, zamiecie śnieżne/. Natomiast głębokość zadań w natarciu dywizji prowadzonym w warunkach użycia broni jądrowej prawdopodobnie uniemożliwi szczegółowe zaplanowanie współdziałania nawet do zadania bliższego dywizji.

W natarciu dywizji współdziałanie oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji z osłanianymi obiektami realizowane będzie w głównej mierze w obszarze wykonywania uzgodnień taktycznych. Skomplikowana i ciągle zmieniająca się sytuacja bojowa wymagała będzie ciągłej oraz efektywnej realizacji tych uzgodnień. Natomiast koncepcja nieprzyjaciela prowadzenia walki w wymiarze powietrzno-lądowym powoduje konieczność potraktowania omawianej sfery współdziałania jako klucza do zrealizowania zadania bojowego zarówno przez osłaniane obiekty jak i osłaniające je pododdziały przeciwlotnicze dywizji.

Organizatorem współdziałania w dywizji jest dowódca dywizji. Poza nim w organizacji współdziałania uczestniczą: niektórzy jego zastępcy, oficerowie sztabu, dowódcy bezpośrednio podległych ogniw dowodzenia, szefowie rodzajów wojsk, wśród nich szef OPL dywizji.

Współdziałanie oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych z osłanianymi obiektami, planować i organizować będą w/w osoby funkcyjne zgodnie z dyrektywnymi ustaleniami. Specyfika natarcia prowadzonego wspólnie wymaga uszczegółowienia metod pracy osób funkcyjnych zajmujących się organizacją współdziałania.

Pracę osób odpowiedzialnych za organizację współdziałania można umownie podzielić na trzy etapy:^{x/}

x/ Z. Galewski "Współdziałanie na polu walki", W-wa 1983, str.69.

- a/ przedsięwzięcia przygotowawcze;
- b/ ostateczne rozwiązanie problemów współdziałania;
- c/ praca z podwładnymi.

Pierwsze dwa etapy dotyczą fazy planowania współdziałania i polegają na precyzowaniu w toku pracy decyzyjno-planistycznej problemów współdziałania oraz sposobów ich rozwiązywania.

Trzeci etap dotyczy organizowania współdziałania.

Cel pracy dowódcy w tym etapie, to doprowadzenie do wykonawców wszelkich ugodnień dotyczących współdziałania, w wyniku których muszą oni wiedzieć: co i jak powinni zrealizować wspólnie z innymi uczestnikami walki. Etap ten organizuje dowódca metodą dawania wytycznych i meldunków podwładnych.

W przypadku rozważanej sfery współdziałania celowym staje się preferowanie formy polegającej na osobistym kontakcie dowódców osłanianych obiektów z dowódcami osłaniającymi ich pododdziałów przeciwlotniczych. Poczynione w takiej formie uzgodnienia zapewnia największe prawdopodobieństwo ich realizacji w walce. Jednak nawet brak możliwości zastosowania w/w formy organizowania współdziałania nie może stanowić przyczynku do pomijania tego jakże ważnego etapu organizacji współdziałania.

2. PROCES ORGANIZACJI WSPÓLDZIAŁANIA

Zadania jakie należy wykonać w dywizji w etapie planowania i organizowania współdziałania, by mogła nastąpić ich realizacja z możliwie dużym prawdopodobieństwem w walce, wynikają bezpośrednio z celu współdziałania oddziały i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji z osłanianymi obiektami.

Można wyróżnić następujące zakresy zadań realizowanych przez dowódcę i sztab dywizji w poszczególnych etapach organizacji współdziałania.

W etapie przygotowawczym obejmującym okres od analizy zadania do sprecyzowania przez dowódcę decyzji, zakres zadań będzie praktycznie pokrywał się z zadaniami realizowanymi w kolejnym etapie "Ostatecznego rozwiązywania problemów współdziałania". Zmianie natomiast ulegnie stopień szczegółowości planowania walki wojsk OPL dywizji.

W etapie tym należy zrealizować następujące zadania:

- dokonanie wyboru okresów współdziałania;

-ustalenie sposobu współdziałania podczas wykonywania zadań określonych decyzją dowódcy;

- ustalenie dróg manewru i czasu ich wykorzystania oraz sposobu włączenia pododdziałów przeciwlotniczych w kolumny maszerujących oddziałów;

- uzgodnienie czasu, miejsca i sposobu nawiązania kontaktu przez dowódcę oddziału /pododdziału/ przeciwlotniczego z dowódcą osłanianego obiektu i określenie zakresu udzielania sobie wzajemnej pomocy w walce z nieprzyjacielem;

- przewidywanie możliwych wariantów rozwoju sytuacji w trakcie realizacji zadania i wybór najbardziej prawdopodobnych;

- wybór sposobu działania w wybranych wariantach sytuacji bojowej;

- ustalenie sygnałów współdziałania;

- zorganizowanie systemu kierowania realizacją współdziałania;

- ustalenie potrzeb materiałowo-technicznych dla zapewnienia funkcjonowania współdziałania oraz sposobu ich realizacji;

- przygotowanie dokumentów współdziałania.

W etapie pracy z podwładnymi nastąpi doprowadzenie do nich wyżej wymienionych ustaleń oraz kontrola i pomoc w trakcie przygotowania ich realizacji.

Wymieniony zakres zadań występuje we wszystkich rodzajach walki, dlatego celowym staje się powiązanie tych zadań z rozpatrywanym problemem współdziałania oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji z obiektem osłony w natarciu dywizji zmechanizowanej.

Podstawą każdej sfery współdziałania, a więc i rozważanej w niniejszym opracowaniu stanowi wybór etapów jego organizacji. Punkt 129 "Regulaminu walki wojsk lądowych sił zbrojnych PRL" podaje iż "... w natarciu dywizji współdziałanie organizuje się według zadań, rubieży, czasu i sposobów wykonywania zadań...". W dywizji najczęściej etapy współdziałania określane są przy uwzględnieniu kryterium zadań.

W przypadku natarcia dywizji po podejściu z głębi celowymi są etapy:

- podejścia i rozwinięcia wojsk na rubieży ataku;
- wykonanie zadania bliższego;
- wykonanie zadania dnia,

Natomiast w natarciu z położenia w bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem, wymienione etapy współdziałania należałoby poprzedzić etapem niezbędnego przegrupowania wojsk do natarcia, połączonych w niektórych sytuacjach z luzowaniem.

Ustalenie sposobu wspólnego działania to kolejne zadanie realizowane przez sztab w ramach jego organizacji. Dotyczy ono w szczególności sposobu rozważanej sfery współdziałania. Realizując w/w zadanie można określić sposób działania oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji na korzyść osłanianego obiektu, a także powiązać ich działania w czasie i przestrzeni. W etapie tym nastąpi sprecyzowanie dróg manewru na rubież ataku oraz ustalenie czasu i sposobu włączenia się pododdziałów przeciwlotniczych w ugrupowanie osłanianych obiektów.

Kolejne zadanie - przewidywanie możliwych wariantów rozwoju sytuacji oraz ustalenie działania w wybranych wariantach, w przypadku natarcia dywizji zmechanizowanej sprowadzało się będzie do zorganizowania "na nowo" współdziałania wojsk OPL z osłanianymi obiektami.

Specyfika zorganizowania systemu kierowania realizacją współdziałania w natarciu dywizji, wynikała będzie z właściwości tego rodzaju walki, a głównie jego manewrowości. Natarcie wymusza oparcie kierowania współdziałaniem w toku walki o radiowe środki łączności, w przypadku jej zaniku o ustalone sygnały świetlne, dźwiękowe i poczynione uzgodnienia pomiędzy uczestnikami wspólnej walki.

Potrzeby materiałowo-techniczne funkcjonowania rozważanej sfery współdziałania wynikały będą z poprzedniego zadania. W natarciu dywizji możliwości stosowania łączności przewodowej są ograniczone, w związku z czym niezawodność łączności osiąga się przez:

- wydzielenie dodatkowych sieci radiowych;
- zwiększenie ilości środków sygnalizacyjnych.

Na pozostałe zadania realizowane w czasie przygotowania współdziałania, rodzaj walki dywizji zasadniczo nie wpływa.

Organizatorem walki dywizji jest jej dowódca. Odpowiada on za wykonanie przedsięwzięć niezbędnych dla zorganizowania współdziałania.

Do obowiązków dowódcy w tym zakresie należy:^{x/}

- sprecyzowanie i uzgodnienie działania oddziałów /pododdziałów/ przeciwlotniczych z osłanianymi wojskami w zakresie prowadzenia rozpoznania nieprzyjaciela powietrznego, ostrzegania o nim wojsk i osłony dywizji przed uderzeniami nieprzyjaciela szczególnie śmigłowców bojowych, z różnych kierunków i wysokości;
- określenia kolejności wykorzystania dróg marszu dla manewru wojsk OPL dywizji;
- określenia sposobu ochrony i obrony środków OPL podczas podchodzenia, rozwijania, wykonywania ataku, przełamywania obrony nieprzyjaciela i rozwijania natarcia w głębi.

W organizacji rozważanego współdziałania bierze udział sztab dywizji. Do obowiązków szefa sztabu i sztabu dywizji należy:

- organizacja i utrzymanie łączności z podległymi oddziałami;
- organizację ochrony i obrony oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji;
- planowanie walki oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji /dróg marszu, rejonów rozwinięcia w ugrupowanie bojowe i manewr w toku walki/;
- organizacja współdziałania oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji z osłanianymi elementami ugrupowania bojowego;
- koordynacja działania oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji z działaniami osłanianych oddziałów.

Szef OPL dywizji jest osobą funkcyjną, która w imieniu dowódcy dywizji organizuje obronę przeciwlotniczą. Problem rozważanej sfery współdziałania przewija się w całej jego pracy planistyczno-organizacyjnej. Szef OPL w czasie rekonesansu dowódcy dywizji o ile w nim uczestniczy powinien ustalić:

- rejon rozwinięcia oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych i planowane ich zmiany;
- rejon stanowisk ogniowych i startowych oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych oraz sposób i czas ich zajęcia;
- drogi na rubież rozwinięcia i drogi manewru;
- ze sztabami pozostałych rodzajów wojsk i dowódcami pułków sprecyzować rejon rozwinięcia i sposób działania osłanianych oddziałów dywizji.

x/ "Regulamin walki wojsk lądowych sił zbrojnych PRL"
"OPL na szczeblach taktycznych, cz. I".

W toku stawiania zadań szef OPL dywizji powinien zadania te uszczegółowić i poszerzyć w zakresie między innymi współdziałania z osłanianymi wojskami. Natomiast w ramach organizacji współdziałania szef OPL dywizji:

- uzgadnia w sztabie dywizji czas, miejsce i sposób nawiązania kontaktów przez dowódcę oddziału /pododdziału/ przeciwlotniczego z dowódcą osłanianego obiektu i określa zakres udzielenia sobie wzajemnej pomocy w walce;

- organizuje włączenie określonych pododdziałów przeciwlotniczych w kolumny marszowe oddziałów dywizji poprzez ustalenie w sztabie dywizji dróg manewru i czasu ich wykorzystania oraz sposobu włączenia pododdziałów przeciwlotniczych w kolumny marszerujących oddziałów.

W przypadku kontaktu osobistego dowódcy oddziału /pododdziału/ przeciwlotniczego z dowódcą osłanianego obiektu obaj współdziałający dowódcy:

- wymieniają informacje o zadaniach i sposobie ich realizacji, sytuacji taktycznej, planowanym manewrze /przegrupowaniu/;
- ustalają konkretne rozmieszczenie pododdziałów przeciwlotniczych w ugrupowaniu osłanianych wojsk;
- ustalają przedsięwzięcia zmniejszające do minimum ryzyko "zagubienia" na polu walki przez osłaniający pododdział przeciwlotniczy obiektu osłony;
- ustalają przedsięwzięcia zapewniające wzajemną ochronę i obronę przed atakami nieprzyjaciela naziemnego.

Szef OPL dywizji rozpoczyna planowanie i organizowanie współdziałania w sferze nas interesującej w momencie zapoznania się z zadaniem dywizji, otrzymania wytycznych odnośnie przygotowania danych niezbędnych do podjęcia decyzji przez dowódcę dywizji oraz wstępnym zarządzeniem bojowym dowódcy wojsk OPL armii.

Na podstawie informacji zawartych:

- w zadaniu dywizji /teren na którym będzie organizowane współdziałanie, prawdopodobne rejony, w których wystąpią fragmenty walki wymagające szczególnie ścisłego współdziałania, prawdopodobne okresy współdziałania wojsk/;
- wstępny zarządzeniu bojowym dowódcy wojsk OPL armii /grupy obiektów na których należy skupić główny wysiłek organizacji współdziałania, przydzielenie dodatkowych pododdziałów przeciwlotniczych, którym należy zorganizować współdziałanie termin

zakończenia organizacji współdziałania/; prowadzi on analizę zadania i ocenę sytuacji. W wyniku analizy zadania określa:

- rejony i terminy szczególnie ścisłego współdziałania.

Z kolei oceniając sytuację ustala:

- obiekty z jakimi prawdopodobnie będzie organizowane współdziałanie wojsk OPL dywizji;
- sposób działania oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych na korzyść obiektów osłony;
- termin zakończenia organizacji współdziałania przez dowódcę prplot i szefów OPL pz/pcz/;
- wpływ skażeń promieniotwórczych, terenu, pory roku i doby oraz materiałowego zabezpieczenia na organizację i realizację rozważanego współdziałania.

W wyniku oceny sytuacji formułuje meldunek propozycji bojowego użycia oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji, który melduje dowódcy dywizji. Po zatwierdzeniu koncepcji bojowego użycia wojsk OPL przez dowódcę dywizji przystępuje wraz ze swymi pomocnikami do szczegółowego planowania współdziałania z osłanianymi obiektami, biorąc głównie pod uwagę informacje zawarte w zamiarze walki dowódcy dywizji, z którymi zostaje zapoznany. Zamiar walki zawiera w swej treści informacje o:

- rejonach występowania fragmentów walki wymagających szczególnie ścisłego współdziałania;
- ogólnym sposobie działania obiektów osłony;
- rubieżach /terminach/ i zadaniach według których może być zorganizowane współdziałanie. Na tym etapie organizacji współdziałania oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji z osłanianymi obiektami szef OPL realizuje z mniejszym stopniem szczegółowości te same zadania co w etapie ostatecznego rozwiązania problemów współdziałania.

Etap ostatecznego rozwiązania problemów współdziałania rozpoczyna się z chwilą zakończenia przez dowódcę dywizji podejmowania decyzji z mapy. Z fragmentu decyzji dowódcy dywizji dotyczącego współdziałania szef OPL dywizji uzyskuje informacje:

- w jakich okresach będzie organizowane współdziałanie wojsk;
- jaki jest cel współdziałania w w/w okresach;
- jakie fragmenty walki wymagają szczególnie ścisłego współdziałania;

- jaki jest ogólny skład uczestników wspólnych działań w w/w fragmentach.

Na podstawie w/w informacji oraz pozostałych, które standartowo zawiera decyzja dowódcy dywizji, szef OPL kończy planowanie bojowego użycia oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji z mapy.

W tym etapie pracy szef OPL dywizji wraz ze swymi pomocnikami w ścisłej współpracy z wydziałem operacyjnym dywizji oraz szefami rodzajów wojsk realizuje następujące zadania:

- ustala sposób współdziałania oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych podczas wykonywania zadań określonych decyzją dowódcy, zwracając szczególną uwagę na ustalenie dróg manewru i czasu ich wykorzystania;

- uzgadnia czas, miejsce i sposób nawiązania kontaktu przez dowódcę oddziału /pododdziału/ przeciwlotniczego z dowódcą osłanianego obiektu i określa zakres udzielenia sobie wzajemnej pomocy w walce z nieprzyjacielem;

- przewiduje możliwe warianty rozwoju sytuacji w trakcie realizacji zadania i wybiera najbardziej prawdopodobne;

- wybiera sposoby działania w wybranych wariantach;

- ustala sposoby współdziałania;

- organizuje system kierowania realizacją współdziałania;

- ustala potrzeby materiałowo-techniczne dla zapewnienia funkcjonowania współdziałania oraz sposobu ich realizacji;

- przygotowuje dokumenty współdziałania.

Następnie wyjeżdża wraz z dowódcą dywizji na rekonesans gdzie uczestniczy w dokonywaniu uściśleń w planie współdziałania dywizji wynikających z konfrontacji go z terenem. Etap ostatecznego rozwiązania problemów współdziałania.

Etap pracy z podwładnymi rozpoczyna się dla szefa OPL jeszcze na rekonesansie, na którym to omawia on w imieniu dowódcy dywizji sposób działania oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych od rubieży rozwinięcia w kolumny batalionowe do zadania bliższego dywizji oraz kontroluje zrozumienie sposobu działania brplot przez dowódcę prplot.

Po rekonesansie dowódca dywizji kontynuuje organizowanie współdziałania na stanowisku dowodzenia, gdzie szef OPL dywizji omawia sposób działania swoich wojsk na całą głębokość zadania.

bojowego, kontroluje zrozumienie wytycznych przez dowódcę prplot oraz "przegrywa" współdziałanie swoich wojsk z osłanianymi obiektami. Po "przebraniu" współdziałania na stanowisku dowodzenia dowódcy oddziałów w tym dowódca prplot udają się do swoich oddziałów celem organizowania współdziałania.

Szef OPL dywizji przystępuje następnie do kontroli gotowości prplot i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji w czasie której:

- ćwiczy współdziałanie z kadrą prplot;
- kontroluje stan systemu kierowania realizacją współdziałania;
- kontroluje realizację potrzeb materiałowo-technicznych dla zapewnienia funkcjonowania współdziałania;
- udziela pomocy przy usuwaniu usterek.

Tymi czynnościami kończy etap pracy z podwładnymi i całą organizację współdziałania, przystępując po krótkim odpoczynku do kierowania realizacją współdziałania.

Dowódca prplot rozpoczyna swój udział w etapie przygotowawczym od analizy zadania. Przystępuje do niej na podstawie informacji zawartych w zadaniu dywizji oraz wstępnym zarządzeniu bojowym szefa OPL dywizji. Zadanie dywizji zawiera tą samą grupę informacji jakie otrzymał szef OPL dywizji. Natomiast ze wstępnego zarządzenia bojowego dowódcy prplot wiadomo:

- na jakich obiektach osłony ma skupić główny wysiłek organizacji współdziałania;
- w jakich rejonach i terminach skupić ten wysiłek.

Na podstawie uzyskanych informacji dowódca prplot prowadzi analizę zadania i ocenę sytuacji. W analizie zadania określa:

- rejon i terminy wymagające szczególnie ścisłego współdziałania brplot z osłanianymi obiektami.

W ocenie sytuacji ustala:

- prawdopodobne sposoby działania obiektów osłony;
- obiekty, których działanie wymaga szczególnie ścisłego współdziałania;
- sposób działania prplot;
- wpływ skażeń terenu, pory roku i doby oraz stanu zaopatrzenia na organizację i realizację współdziałania z osłanianymi obiektami.

W wyniku oceny sytuacji dowódca prplot formułuje zamiar walki, w którym uściśla sposób przegrupowania i wykonania manewru

w toku walki. W tym czasie sztab prplot realizuje z mniejszym stopniem szczegółowości te same zadania co w etapie ostatecznego rozwiązania problemów współdziałania. Kończy się jednocześnie etap przygotowawczy a z momentem otrzymania rozkazu bojowego dywizji oraz zarządzenia bojowego szefa OPL dywizji rozpoczyna się w prplot ostateczne rozwiązanie problemów współdziałania. Grupy informacji dotyczących współdziałania jakie zawiera rozkaz bojowy dywizji to:

- sprecyzowanie obiektów osłony;
- wskazanie rejonów rozmieszczenia brplot w ugrupowaniu osłanianego oddziału;
- termin zakończenia organizacji i współdziałania.

Z zarządzenia bojowego dowódcy i sztabowi prplot wiadomo o:

- miejscu, sposobie i czasie włączenia się brplot w osłaniany oddział /pododdział/;
- drogach i czasie manewru;
- sygnałach współdziałania.

Na podstawie w/w informacji sztab prplot rozstrzyga ostatecznie problemy współdziałania realizując zakres zadań zbieżny z zakresem zadań, jakie zrealizował w tym etapie szef OPL dywizji wraz ze swymi pomocnikami.

Dowódca prplot po zakończeniu podejmowania decyzji z mapy udaje się na rekonesans dowódcy dywizji gdzie:

- wysłuchuje sposobu działania prplot w etapie od rubieży rozwinięcia w kolumny batalionowe do wykonania zadania bliższego;
- odpowiada na pytania sprawdzające jego znajomość sposobu działania prplot.

Następnie dowódca prplot organizuje rekonesans, w czasie którego uaktualnia plan współdziałania o dane dodatkowe a wyniki na rekonesansie dowódcy dywizji, kończy etap ostatecznego rozstrzygnięcia problemów współdziałania.

Tym samym zaczyna etap pracy z podwładnymi. Prowadzi go częściowo na rekonesansie, częściowo na stanowisku dowodzenia zapoznając dowódców brplot ze sposobem działania do rubieży zadania bliższego szczegółowo, a do zadania dnia bardziej ogólnie.

3. REALIZACJA WSPÓLDZIAŁANIA I KIEROWANIE NIM W WALCE

Wyróżniamy dwa rodzaje realizacji współdziałania: współdziałanie bezpośrednie i pośrednie^{x/}.

W rozpatrywanej sferze współdziałania, w przypadku natarcia dywizji można dostrzec we wzajemnych relacjach pomiędzy osłanianym obiektem a osłaniającym go pododdziałem przeciwlotniczym obydwa te rodzaje realizacji współdziałania. Natomiast przewaga danego rodzaju współdziałania będzie pozostawała w bezpośrednim związku z przydzielonym obiektem osłony. I tak w przypadku, gdy osłanianym obiektem będzie oddział, pododdział wojsk pancernych lub zmechanizowanych zajdą pomiędzy nim a osłaniającym pododdziałem przeciwlotniczym zależności wskazujące na przewagę współdziałania bezpośredniego. Natomiast gdy na obiekt osłony wybrane zostanie np. stanowisko dowodzenia dywizji można mówić o przewadze współdziałania pośredniego. Przykładem realizacji współdziałania bezpośredniego może być odpieranie kontrataku wspartego lotnictwem szturmowym i śmigłowcami. Wspierające kontratak samoloty i śmigłowce nieprzyjaciela niszczy, osłaniający wojska odpierające kontratak pododdział przeciwlotniczy, Zależność między skutecznością ognia przeciwlotniczego, a powodzeniem piechoty jest wyjątkowo niekwestionowana i bezpośrednia.

Lecz na przykład, gdy pododdział przeciwlotniczy odpierać będzie w ramach systemu OPL dywizji uderzenie ześrodkowane przeciwnika niszcząc grupę samolotów, której zadaniem nie było wykonanie uderzenia na osłaniany obiekt, można mówić o współdziałaniu pośrednim. Współdziałające ze sobą wojska przeciwlotnicze i zmechanizowane realizowały różne zadanie, osiągając wspólny dalekosiężny cel walki, więc spełniły warunki współdziałania pośredniego.

Opierając się na podanych przez Zdzisława Galewskiego kryteriach oceny realizowanego rodzaju współdziałania, można jednak dojść do wniosku, że w realizacji zadań osłony wojsk pancernych i zmechanizowanych przez wojska OPL przeważa współdziałanie bezpośrednie, a w przypadku gdy obiektem osłony jest DGA, drt, SD dywizji przeważa współdziałanie pośrednie.

x/ Z. Galewski. "Współdziałanie na polu walki", W-wa 83r.s.237.

Kierowanie współdziałaniem nie jest wyodrębnionym procesem w dowodzeniu wojskami, lecz stanowi integralną jego część. Realizacją kierowania współdziałaniem oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji z osłanianymi obiektami zajmował się będzie dowódca dywizji osobiście lub poprzez szefa OPL dywizji oraz dowódca prplot.

Kierowanie współdziałaniem polega na:

- a/ śledzeniu sposobu realizacji przez osłaniany obiekt oraz osłaniający go pododdział przeciwlotniczy ustaleń dotyczących współdziałania /informacja/,
- b/ ocenie skuteczności wspólnych działań oraz czynników, które mają na nie wpływ /ocena/,
- c/ podejmowaniu decyzji dotyczących zmian w obrębie poczynionych uzgodnień i przekazywaniu ich walczącym wojskom /decyzje/.
Uszczegółowiając "śledzenie sposobu realizacji" do zakresu informacji niezbędnych dla sprawnego kierowania współdziałaniem można by zaliczyć:

- czas wykonania przez wojska fragmentów zadań, zwłaszcza wówczas gdy został on precyzyjnie określony;
- przebieg wspólnie realizowanych zadań cząstkowych i wpływ zespolenia wysiłków na uzyskane wyniki;
- pozytywne i negatywne efekty współdziałania realizowanego zgodnie z ustalonym sposobem;
- zakłócenia występujące w funkcjonowaniu systemu współdziałania oraz ich przyczyny;
- miejsce występowania luk we współdziałaniu wojsk oraz szczególnego zapotrzebowania na zespolenie wysiłków;
- sprawność współdziałania w obrębie niższych szczebli dowodzenia.

Natomiast do przedsięwzięć składających się na "śledzenie sposobu realizacji" zalicza się:

- organizację rozpoznania sił i środków i sposobu działania nieprzyjaciela naziemnego i powietrznego;
- ciągłe zbieranie danych o aktualnym położeniu i wynikach działania osłaniających i osłanianych pododdziałów;
- organizację i utrzymywanie niezawodnego systemu transmisji informacji.

Z kolei w ramach "Oceny skuteczności wspólnych działań" wymienione osoby funkcyjne ustalają, analizują i określają:

- efekty działania osłanianych wojsk i osłaniających je pododdziałów przeciwlotniczych oraz ich stosunku do poniesionych strat;

- przyczyny utrudniające lub uniemożliwiające realizację poczynionych uzgodnień;

- sposoby zapobiegania wyżej wymienionym przyczynom;

- możliwe rozwiązanie służące usprawnieniu omawianej sfery współdziałania;

- czynniki, których zastosowanie może korzystnie wpłynąć na skuteczność współdziałania. Elementem podsumowującym poprzednie czynności realizowane w ramach kierowania współdziałaniem oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji z osłanianymi obiektami powinno być decyzja, decyzja optymalna poprawiająca warunki realizacji omawianej sfery współdziałania.

ZAKOŃCZENIE

Celem opracowania było ujednoczenie i sprecyzowanie - na podstawie dostępnej literatury poglądów na organizację i realizację współdziałania oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji zmechanizowanej z osłanianymi wojskami w natarciu, ze szczególnym wyeksponowaniem procesu organizacji rozważanej sfery współdziałania oraz kierowania nim w toku walki.

Na podstawie przeprowadzonych badań wstępnych można sprecyzować następujące wnioski:

a/ W warunkach ograniczonego czasu na przygotowanie natarcia dywizji zmechanizowanej, koniecznym może stać się "spłylenie" zakresu zadań realizowanych w poszczególnych etapach procesu organizacji współdziałania. "Spłylenie" to nie może jednak doprowadzić do wyeliminowania żadnego z etapów planowania i organizowania omawianej sfery współdziałania.

b/ Od sprawnej organizacji współdziałania oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji z osłanianymi obiektami na współczesnym polu walki będzie niejednokrotnie zależał wynik walki zarówno z przeciwnikiem powietrznym jak i naziemnym. Dlatego też, należy dążyć do jak najszybszego przekazywania wstępnych zarządzeń bojowych i zarządzeń bojowych do podwładnych, celem doprowadzenia do nich grup informacji uruchamiających realizację procesu organizacji współdziałania.

c/ Istnieje pilna konieczność eksponowania roli wojsk OPL, które obok artylerii naziemnej są tym rodzajem wojsk, który spełnia obecnie podstawową rolę w prowadzeniu walki przeciwpowietrznej na rzecz oddziałów ogólnowojskowych. Są aktywnym rodzajem wojsk, ich związek z wojskami ogólnowojskowymi jest ścisły, a zakres wpływu na wyniki ich działania ogromny.

d/ Celowym wydaje się powołanie grona kompetentnych osób do przeprowadzenia badań właściwych i wyjaśnienia do końca procesu organizacji współdziałania oddziału i pododdziałów przeciwlotniczych dywizji z osłanianymi obiektami w walce.

Autor zdaje sobie sprawę iż prezentowany materiał nie stanowi pełnego i ostatecznego rozwiązania problemu organizacji współdziałania. Może on być jedynie przyczynkiem do dalszej pracy badawczej nad tym trudnym, lecz niezwykle ważnym dla wyniku współczesnej walki problemie.

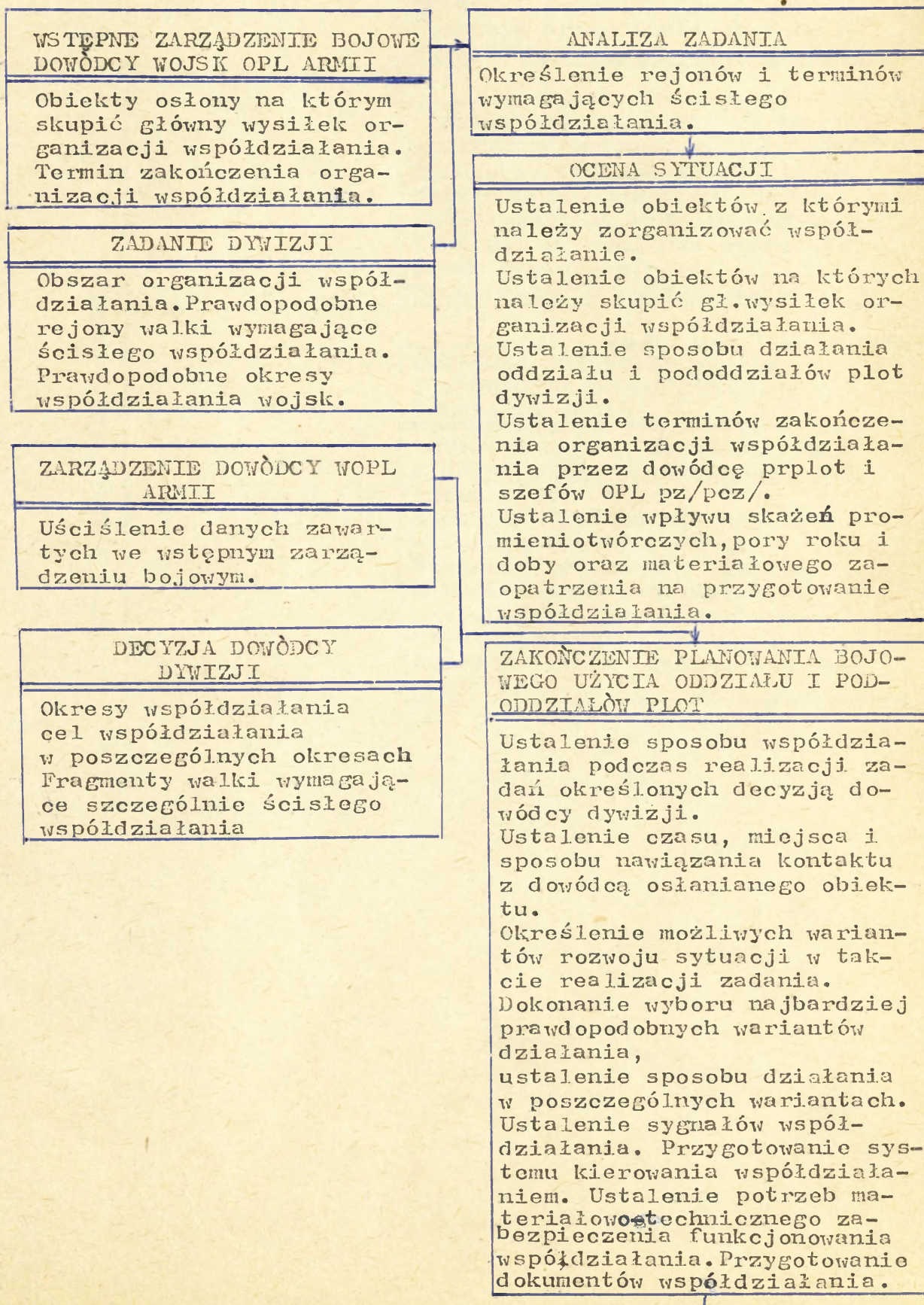
BIBLIOGRAFIA

1. Biuletyn Informacyjny nr 1/139/, Warszawa MON 1982.
2. Galewski "Współdziałanie na polu walki, Warszawa 1983.
3. OPL wojsk na szczeblach taktycznych. Podręcznik.
Warszawa ASG WP 1982. Sygn. ASG WP wewn. 2689/82.
4. Obrona przeciwlotnicza wojsk na szczeblach operacyjnych.
Studium teoretyczne /część I/, Warszawa ASG WP 1986.
Sygn. ASG WP wewn. 3993/86.
5. Pułk rakiet przeciwlotniczych KUB/OSA/ w działaniach
bojowych. Podręcznik. Warszawa ASG WP 1984. Sygn. ASG WP
wewn. 3837/84.
6. Regulamin walki wojsk lądowych SZ PRL, część I /dywizja,
pułk/, MON 1985. Sygn. Szkoł. 636/85.
7. Regulamin walki OPL. Brygada, pułk, batalion /tymczasowy/.
Warszawa ASG WP 1982. Sygn. ASG WP wewn. 3712/82.
8. Regulamin sztabów /tymczasowy/. Warszawa MON 1983.
Sygn. Szt.Gen. 1108/83.
9. Zasady OPL wojsk. Podręcznik. Warszawa MON 1978.
Sygn. WOPL 139/78.

ORGANIZACJA WSPÓLDZIAŁANIA ODDZIAŁU I PODODDZIAŁÓW
WOJSK OPL Z OSŁANIANYMI OBIEKTAMI W WALCE PRZEZ
SZEFA OPL ZT

ETAP PRZYGOTOWAWCZY

ETAP OSTATECZNEGO ROZWIĄZANIA
PROBLEMÓW

ETAP PRACY Z PODWŁADNYMI

REKONESANS DOWÓDCY DYWIZJI

Uczestnictwo w dokonywaniu uściśleń w planie współdziałania wynikłym z konfrontacji w terenie.
Omówienie sposobu działania oddziału i pododdziałów plot.
Kontrola zrozumienia sposobu działania przez dowódcę prplot.

ORGANIZOWANIE WALKI NA SD

Omówienie sposobu działania oddziału i pododdziałów plot na całą głębokość zadania bojowego.
Kontrola zrozumienia wytycznych przez dowódcę prplot.
"Przegranie" współdziałania.

KONTROLA GOTOWOŚCI prplot I WYBRANYCH PODODDZIAŁÓW DO WYKONANIA ZADAŃ

"Przećwiczenie" współdziałania z kadrą prplot i wybranych pododdz. plot.
Kontrola **systemu** kierowania realizacją współdziałania.
Kontrola realizacji potrzeb materiałowo-technicznych dla zapewnienia funkcjonowania współdziałania.
Pomoc w trakcie usuwania niedociągnięć.

ORGANIZACJA WSPÓŁDZIAŁANIA prplot Z OSŁANIANYMI
WOJSKAMI /OBIEKTAMI/

ETAP PRZYGOTOWAWCZY

ETAP OSTATECZNEGO ROZWIĄZANIA PROBLEMU

ZADANIE DWIZJI
Grupa informacji identycznej z tą jaką otrzymał szef OPL ZT

WSTĘPNE ZARZĄDZENIE BOJOWE
Obiekty osłony na przygotowanie współdziałania z którymi należy skupić główny wysiłek.

ROZKAZ BOJOWY
Sprecyzowanie obiektów osłony. Określenie rejonów rozmieszczenie pododdziałów plot w ugrupow. osłanianych obiektów.
Drogi marszu/manewru/.
Termin zakończenia organizacji współdziałania.

ZARZĄDZENIE BOJOWE
Sposób włączenia brplot w ugrupowanie osłanianych wojsk /obektów/.
Drogi i czas manewru.
Sygnały współdziałania.

ANALIZA ZADANIA
Określenie rejonów i terminów wymagających szczególnie ścisłego współdziałania oraz obiektów osłony z którymi będzie przygotowywane współdziałanie brplot.

OCENA SYTUACJI
Ustalenie prawdopodobnych sposobów działania obiektów osłony.
Ustalenie obiektów, z którymi działanie wymagać będzie szczególnie ścisłego współdziałania z brplot.
Ustalenie sposobu działania prplot.
Ustalenie wpływu skażeń promieniotwórczych terenu, pory roku i doby oraz materiałowego zabezpieczenia na przygotowanie i realizację współdziałania.

OKREŚLENIE ZAMIARU WALKI
Uściślenie ustaleń z oceny sytuacji o sposób przegrupowania i manewru w toku walki.

ZAKOŃCZENIE PODEJMOWANIA DECYZJI Z MAPY

Określenie okresów współdziałania.
Określenie celu współdziałania w w/w okresach.
Określenie fragmentów walki wymagających szczególnie ścisłego współdziałania.
Podanie uczestników/składu/wspólnych działań w w/w okresach.

SZTAB prplot:
Ustala sposób współdziałania brplot z osłanianymi obiektami podczas wykonania zadań.
Ustala czas, miejsce i sposób nawiązania kontaktu przez dowódców brplot z dowódcami osłanianych obiektów.
Przewiduje możliwe warianty rozwoju sytuacji w trakcie realizacji zadania.
Wybiera warianty najbardziej prawdopodobne i ustala sposób działania w tych wariantach.
Ustala sygnały współdziałania.
Ustala potrzeby materiałowo-techniczne dla zapewnienia funkcjonowania współdziałania oraz sposób ich realizacji.
Przygotowuje dokumenty współdziałania.

ETAP PRACY Z PODWŁADNYMI

↓
REKONESANS DOWÓDCY DYWIZJI

Uczestnictwo w omawianiu sposobu działania prplot.
Odpowiedź na pytanie sprawdzające zrozumienie sposobu działania pułku.

↓
REKONESANS DOWÓDCY prplot

Doskonalenie uściśleń w planie współdziałania wynikłych w toku rekonesansu dowódcy dywizji.
Omówienie sposobu działania brplot.
Kontrola zrozumienia działania przez dowódców brplot.

↓
ORGANIZOWANIE WALKI NA SD

Omówienie sposobu działania brplot na całą głębokość zadania bojowego.
Kontrola zrozumienia sposobu działania przez dowódców brplot.
"Przegranie" współdziałania brplot z osłanianymi obiektami.

↓
KONTROLA GOTOWOŚCI brplot DO WYKONANIA ZADAŃ

Realizuje czynności identyczne jak szef OPL ZT w tym etapie organizacji współdziałania.

Wykonano w 3 egz.
Egz.nr 1-3 - BN ASG WP
Wyk.mjr KURIATA
Druk TJ, dnia 24.11.88 r.
Nr dz.masz. PF 43

Empty grid structure for archival records, consisting of three rows and two columns of rectangular boxes.

BIBLIOTEKA GŁOŚNA - ARCHIWUM
Nr ewid. 55704
Akademii Obrony Narodowej

~~BIBLIOTEKA NADKOR
Nr ewid. 2765~~